

מאחרי המסך

יורשים חדשים לגיל

אהרי שפורסם (בהעולם הזה 1923) על פרישתו הקרובה של מנכ"ל החדשות צבי גיל, הצטרפו עוד מספר שמות לרשימת יורשיו האפשריים.

אל חיים יבין ואלי ניסן מצטרפים שניים, אשר כל אחד במחלקת החדשות מקווה כי מביניהם ייבחר המנהל. האחד הוא דן שילון, מי שיהיה בזמנו מיספר חודשים בתפקיד זה, והאחר הוא מרדכי ("מוטי") קירשנבאום, מפיץ ניקוי ראש. בשבוע שעבר נקרא קירשנבאום למנכ"ל הטלוויזיה, ארנון צוקרמן, ובשיחה ביר גיהם נשאל קירשנבאום אם יהיה מוכן לקבל את התפקיד. כמרכין נודע, כי לצבי גיל עצמו הוצעה משרה כשליח הסוכנות היהודית בארצות הברית, במקומו של אלימלך רם, אשר ישוב ארצה.

מישרד הסעד גזן

תוכנית בנושא אימוץ ילדים, אשר הוכיחה וצלומה על-ידי המחלקה הדתית של הטלוויזיה, ניגונה על-פי החלטת ועדה ציבורית מיוחדת, שהוקמה לשם כך. התוכנית, שצלומה במסגרת הסידרה שורת הדין, המביאה מישפט בפני בית

מפיק צביאלי מ' צינור

דין רבני, עסקה בין השאר בבעיית סיכונים וגירושין בין בני זוג, בגלל ילד מאומץ.

למישרד הסעד נודע על הכנת התוכנית, אותה כתב עמוס נבו, הפיק בנימוק צביאלי ובנים אריז זיק, ואנשי הר מישרד ביקשו לצפות בה. לאחר שראו אותה, דרשו לגנותה.

צביאלי התנגד לדרישתו של מישרד הסעד, אך על-פי הוראת מנכ"ל הטלוויזיה ארנון צוקרמן הוקמה ועדה ציבורית בה השתתפו מלבד המנכ"ל עצמו, גם איש ציבור שהם הורים לילד מאומץ ופסיכיאטר רים, הוועדה קבעה סופית, אם כי נשאלו את התוכנית.

המודעות המיסתוריות

לאחר פרשת מיסטרין של תליית מודעות על הלוח בבניין הטלוויזיה, נבחר סוף סוף הוועד החדש של עובדי החדשות בטלוויזיה, אולם רק לארבעה ימים.

משך שבועיים ימים היתה תלויה על לוח המודעות בבניין הטלוויזיה מודעה, חתומה על-ידי מייכור לימור, ראש הוועד היוצא, שהודיעה על בחירות לוועד חדש לעובדי החדשות, ביום השישי האחרון. המודעה ציינה את שמות המועמדים הנדרשים לוועד: נחמן שמי, עמירם ניר, עמוס ארבי, אמיר שביב ומנשה רן מהחדשות בעברית, ועזרא יחזקאל,

פמיה אלקאסם ויצחק נוריאל, מה-חדשות בעברית. ימים מיספר לפני הבחירות הופיעה לצד המודעה הזו מודעה אנונימית. המודעה עלומת-השם הודיעה, כי כל המועמדים החריטו, כי כל מי מביניהם שלא ייבחר יחליט על עריכת אסיפה כללית של עובדי החדשות, מיד אחרי הישיבה של בחירת הוועד החדש.

למנהל מחלקת החדשות, צבי גיל, היה ברור כי האסיפה הכללית מכוננת נגד דרך גיהולו את המחלקה, והוא טען כי מאחר שהמודעה אינה חתומה, הרי האסיפה לא תהיה חוקית.

כאשר נודע הדבר למועמדים לוועד החריטו, דש, מיהרו להוסיף את שמותיהם למודעה האנונימית, הפכו אותה לחוקית. בבחירות, אליהן הגיעו מעטפות ההצבעה של עובדי החדשות מתל-אביב ומחיפה במוניות, במעטפות חתומות, נבחרו עמוס ארבל ואמיר שביב מהחדשות בעברית. ויצחק נוריאל מהחדשות בעברית.

אולם מיידי אחרי הבחירות, עירער שמר עזון טסלר על אופן עריכתן. הבחירות נערכות כך שכל אחד מהבוחרים קובע את שמות שני נבחריו מהמחלקה העברית, ואחד מהערבית. טסלר טען ששיטת הבחירות אינה צודקת, מאחר שעובדי העברית אינם מכירים את עובדי הערבית, ולהפך, דעתו, שנת קבלה מיידי במקום, אמרה כי עובדי העברית יבחרו את נציגיהם, ועובדי הערבית את שלהם.

בורבמקום הוחלט לבחור ביום השלישי הקרוב בוועד חדש, כך שמשך-חיינו של הוועד החדש יהיה בן ארבעה ימים בלבד. מובן שהדיון על דרך גיהולה של המחלקה על-ידי צבי גיל, שעמד להיות לוהט מאוד, נידחה עד ליום השלישי הקרוב.

קריינית מזיקיאן

מי עפה, מי באה?

קריינית מזיאני

כדאי היה שהאחריות על הקרייניות בטלוויזיה העברית, דליה מור, תלמד מ' עמיתה במחלקת הגשת התוכניות הערביות.

אחרי שמונה חודשים הגיע ויקטור נסיב, האחראי על קרייניות-הרצף בתוכניות הערביות, למסקנה כי סילביה מלוי קיאן אינה די טובה. הוא פיטר אותה והצליח למצוא קריינית אחרת, מרדכי בזיאלי, אשר הופיעה עד כה רק במחנות-טלוויזיה, בדרך-כלל בתפקיד אשה זקנה.

ליבנת, בת ה-28, עבדה עד כה ברדיו בערבית, והיא הקריינית היחידה בטלוויזיה הישראלית המופיעה על המסך הקטן כשר היא מרכיבה משקפיים.

גילעדי פגש במחנה את השחקן ההולנדי יום סורכיר, התיידד איתו, ודרכו הצליח להיפגש עם קרויף, הולנד חייבת לסייע לישראל, הסביר גילעדי לקרויף, "כיוון שאחם הנציגים של ישראל במישחקי סל-כדור, קרויף שוכנע, והעניק לטלוויזיה הישראלית ראיון בילעדי, חניס-אינרסוף.

גם לדין שילון היתה הצלחה גדולה. כתבה שלו על גיבחת סקולנד שודרה ברשת הטלוויזיה הבריטית אי.טי.בי. שילון היה הראשון (והיחיד) שערך כתבה על הגיבחת הסקוטית, ומיידי אחרי כתבה זו, החליטו הסקוטים לא לאפשר יותר לצלם במחנה שלהם.

הטלוויזיה הבריטית ביקשה משילון עורכת של הכתבה שלו, וכך יכולים היו אהודי הכדורגל בבריטניה לראות את דן שילון הישראלי מראין את חברי הגיבחת של-המפעלים.

תמורת זאת אירגנו אנשי הטלוויזיה הב-ריטית עבור שילון ראיונות עם סיר אלף רמזי ועם בילי רייט, ואף אלה היו ראיונות נדירים במערכת השידורים העור למיים ממינכן.

סקר על הצפייה בטלוויזיה

הוצאת הסקרים החדשים אותם עורכת הנהלת רשות השידור, מדברות בעד עצמם. מסתבר כי 28 אחוזים מכלל אזרחי ישראל אינם צופים כלל בטלוויזיה הישראלית, ואילו 72 האחוזים הנותרים מתבוננים בה מדי פעם-בפעם, או בדרך-כלל.

הסידרה החדשה, גנב שכמותך, זוכה להצלחה יחסית, 10% מהצופים הננים ממנה מאד, 50% מהננים ממנה, 30% לאי-כך הננים, ו-19% לא הננים כלל.

מסתבר כי סירטו של עמק פרי, מאחורי הגדר, על-פי סיפורו של חיים נחמן ביאליק, זכה להצלחה גדולה בקרב הצופים. 20% מהנו ממנו מאד, 50% מהנו, ורק 29% לא מהנו.

הפתעה גדולה מהווה אחוז הצפייה בקרב האוכלוסיה היהודית בטרט העילית בערי בית. המוקדן מדי יום שישני, 36% צופים בטרטים הערביים, 57% אינם צופים בטרטים אלה, ו-7% נוספים אינם חוזים בהם בשל שמירת שבת.

ההתייחסות המורכבת ביותר נתגלתה, אצל הניסקרים, לגבי התוכנית ניקוי ראש. 8% טענו כי התוכנית, בעיקר מרגיזה אר-תי, 10% גילו כי ניקוי ראש מותיר אותם אדישים, 8% סיפרו כי התוכנית משעממת אותם, 31% מהצופים התוודו כי התוכנית משעשעת אותם, ואת 12% מהצופים היא מצחיקה. 30% אינם צופים בה כלל.